

Київська міська державна
адміністрація
08.07.2025 № 29618

Офіс Президента України

08.07.2025 № 41-01/1936

На № _____

**Головам обласних та Київської
міської державних адміністрацій**

З нагоди Дня Української Державності (15 липня 2025 року) просимо організувати проведення тематичних заходів із суворим дотриманням обмежень воєнного стану та з урахуванням безпекової та суспільно-політичної ситуації в конкретному населеному пункті.

Під час підготовки до свята важливо приділити увагу висвітленню його відзначення, поширенню у медіа інформації щодо історії й ідеології цієї дати, реалізації різноманітних проєктів освітнього і патріотично-виховного спрямування. Для змістовного наповнення активностей рекомендуємо використовувати матеріали, наведені у додатку.

До Дня Української Державності пропонуємо забезпечити:

оприлюднення виступу / звернення Президента України до Українського народу у місцевих засобах масової інформації, розміщення у них повідомлень про відзначення державного свята, відповідних звернень представників місцевих органів виконавчої влади, поширення тематичних матеріалів з питань становлення, спадкоємності та етапів розвитку українського державотворення, національного політико-правового спадку, знаменних історичних постатей, борців за державність та незалежність України, походження та еволюцію державних символів України, цивілізаційного й геополітичного вибору, незворотності європейського і євроатлантичного курсу України;

реалізацію (у тому числі онлайн та із залученням активних представників громад і регіонів за межами України) інформаційно-комунікативних, освітніх та інших проєктів патріотично-виховного змісту, спрямованих на поширення та підтримання сталого сприйняття світовою спільнотою феномену української державності як невід'ємної складової світової історії;

визначене представництво молодих українців, яким планується вручення Главою держави паспортів громадянина України (за окремим списком, який буде доведено центральними органами виконавчої влади та центральними установами), у державних заходах у місті Києві, прибуття зазначених молодих людей, їхніх рідних і супроводжуючих, їхнє перебування в столиці України та повернення до місць проживання;

проведення лаконічних церемоній ушанування видатних постатей українського державотворення, українських воїнів та цивільних осіб, загиблих унаслідок агресивної війни, яку російська федерація розв'язала і веде проти України, зокрема, покладання керівниками місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування (можливо, із залученням захисників України, ветеранів російсько-української війни) квітів, квіткових композицій, встановлення вінків до пам'ятників, пам'ятних знаків, місць поховань;

ужиття заходів з віддання шани та надання підтримки воїнам, які захищають нині державність України, ветеранам російсько-української війни, відзначення їх у різний спосіб на регіональному рівні;

упорядкування знакових місць, меморіальних об'єктів, місць проведення заходів;

встановлення (вивішування) органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, об'єднаннями громадян 15 липня 2025 року Державних Прапорів України;

ужиття додаткових заходів, у тому числі з урахуванням воєнного стану, щодо охорони громадського порядку та безпеки, підтримання стабільності, нейтралізації деструктивних чинників, попередження провокацій.

Пропонуємо також звернутися до релігійних організацій стосовно проведення урочистих молебнів (молитовних заходів) за Україну і наш народ, захисників і захисниць України, нашу Перемогу, мир в Україні та світі; узяти участь у зазначених заходах представникам місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Про проведену роботу просимо поінформувати Офіс Президента України до 22 липня 2025 року, оперативну інформацію про заходи органів влади та громадсько-політичних сил надіслати Директорату з питань внутрішньої та гуманітарної політики Офісу Президента України у день їх проведення відповідно до встановлених форм.

Додаток: на 2 арк.

Заступник Керівника
Офісу Президента України

В.Микита

Основні повідомлення до змісту тематичних заходів у зв'язку із Днем Української Державності

Українська традиція державотворення має тисячолітню історію і бере свій початок від утворення князем Олегом Давньоруської держави у 882 році. Саме у Княжу добу сформувалася давньоукраїнська мова, зародилася перша самоназва нашого народу – «руси», «русичі», «русини», нашою абеткою стала кирилиця. Із тих часів походить наш національний герб – тризуб, назва грошової одиниці – гривня, з 1187 року нам відомо використання слова «Україна». Не росія, а Україна є повноправним спадкоємцем державної і культурної традиції Київської Русі.

Та найбільш епохальною подією у вітчизняній історії стало Хрещення Русі 15 липня 988 року київським князем Володимиром Великим. Прийняття християнства знаменувало прийняття народом і державою не тільки найвищих етичних і моральних норм, а й обумовило докорінну зміну світогляду, розквіт освіти та культури, формування національної єдності, розробку першого кодексу законів, карбування власної монети. Окрасою і візитівкою столиці досі залишаються побудовані тоді шедеври архітектури світового рівня – Софійський собор, Києво-Печерська лавра, а також визначні пам'ятки в інших містах України.

З часу прийняття християнства Київська Русь перестала сприйматися іншими християнськими державами як варварський простір та увійшла до сім'ї цивілізованих країн та спільної європейської цивілізації. Більше того, за часів Володимира Великого та Ярослава Мудрого Русь-Україна стала однією з наймогутніших держав Європи з високим для того часу рівнем життя, освіти та культури.

Давньоруська державна традиція знайшла своє продовження у Галицько-Волинському князівстві, у певних формах зберігалася у Великому князівстві Литовському, яке часто називали Литовська Русь.

Надалі ідею відродження власної державності підхопило українське козацтво. Під час Визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького вдалось створити Українську козацьку державу з власними кордонами, органами влади, адміністративно-державним устроєм, військом та зовнішньою політикою. Хоча ця держава була розділена згодом між московією та Річчю Посполитою, але значні елементи державності українці змогли зберегти у вигляді козацьких автономій з другої половини XVII до другої половини XVIII століття.

Наприкінці XVII – на початку XIX століть здавалося, що руйнування Запорозької Січі та знищення українського козацтва як стану, закріпачення селянства та суцільна русифікація призведуть до цілковитого зникнення українського етносу. Але знову, як той чарівний птах Фенікс, український народ воскресав із попелу. А разом із ним воскресала й ідея власної державності. Українське національне відродження XIX століття підготувало ґрунт для відродження Української держави у 1917–1921 роках.

Коли ці Перші визвольні змагання завершилися невдачею, нація не склала рук, а розпочала Другі визвольні змагання 1938–1950 років. Напередодні і в часи

Другої світової війни український народ намагався відродити свій суверенітет спочатку 15 березня 1939 року, проголосивши незалежність Карпатської України, а 30 червня 1940 року прийнявши Акт відновлення Української держави.

У цей період боротьби за свою суб'єктність українці зазнали величезних втрат, але в плани наддержав не входило існування Української держави.

Проте боротьба і жертви не були даремними. На подвигах попередників виросли нові покоління борців за волю. Зрештою 1 грудня 1991 року на Всеукраїнському референдумі 90 % голосів було віддано за підтримку Акта проголошення незалежності України, ухваленого Верховною Радою України ще 24 серпня 1991 року, який став точкою відліку сучасної державності.

Мирний і поступальний розвиток молодої держави не сподобався російським імперцям. Коли всі політико-економічні спроби знищити новітню українську державність зазнали краху, рашисти з 2014 року вдалися до збройної агресії. Путінський режим заперечує не тільки існування України як суверенної держави, а й існування українців як окремого етносу. 24 лютого 2022 року розпочалися визвольні змагання за саме існування української нації.

Історія українського державотворення нероздільно пов'язана із розвитком українського війська та національними військовими традиціями. Захисники нашої державності є нащадками воїнів-русичів, козаків, січових стрільців, вояків УПА. Сучасні Збройні Сили України та інші силові структури, стримуючи агресора – російську федерацію, захищають суверенітет, незалежність та державність України і доводять, що українці – народ-родина, народ-військо, армія сміливих і незламних.

Досвід минулих століть показав, що своя держава – це єдиний спосіб забезпечення фізичного існування і запорука стабільного розвитку та єдності нації. Очевидно, що впродовж усього свого історичного шляху український народ завжди виявляв бажання і чин здобути власну Українську Самостійну Соборну Державу.

Саме тому в день ушанування пам'яті видатного державотворця князя Володимира Великого та в День Хрещення Київської Русі – України 15 липня встановлено День Української Державності; цього дня вшановуємо всі етапи нашого державотворення – від Русі до сьогодні, і всіх, хто доклав зусиль, щоб Україна існувала як незалежна, демократична держава.

У нашій Конституції не просто так сказано: «Верховна Рада України від імені Українського народу... виражаючи суверенну волю народу, спираючись на багатовікову історію українського державотворення і на основі здійсненого українською нацією, усім Українським народом права на самовизначення... усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішнім та майбутніми поколіннями... приймає цю Конституцію – Основний Закон України».

Отже, сучасна Україна живе не з дозволу супердержав чи міждержавних альянсів, а з поєднання ласки Божої з волею української нації.